

slednika. V splošnem se tedaj že lahko zavedamo, da ni pričakovati resne vojske. Mogoče je, da bi nahujskani srbski puntarji pričeli pohajati čez mejo in delati nemir. Ali tej roparski tolpi bodejo naši vojaki pač kmalu konec naredili. Po dolgem času torej lahko zabeležimo vest, da se za sedaj ni treba bati vojske. In ta vest bode pač tisočerm dobro došla!

Za rezerviste. Poroča se, da letos ne bodejo dobili oprostitev od vojaških vaj v svrhu dosege „pasa“ v inozemstvo rezervisti in nadomestni rezervisti. Sploh se bode le v najvažnejših slučajih dovolila oprostitev od vojaških vaj.

Obrtni svet (Gewerberat) je torej vendar enkrat uresničen. Kakor znano, obstoji že leta sem industrijski svet in delavski svet v strokovno pomoč vladinih organov. Le obrtniki so bili doslej prezreti. Novi obrtni svet bode obsegal 75 članov, ki bodejo morali biti vsi rokodelci. 29 jih bodo izvolile trgovske in obrtne zbornice, 17 jih bode imenoval trgovski minister, 29 pa zveze obrtniških združenj.

Kranjski deželni zbor je bil 8. t. m. zopet odprt. Prvaški poslanci so porabili to priložnost, da so na prav „iblanski“ način napadli deželnega predsednika Schwarza. Psovali so ga in tulili, kakor septembra meseca pred nemško kazino. Deželni predsednik se zanje niti zmenil ni. To je res grda komedija. Gospoda, ki se drena okoli nekdanjega agenta in sedanjega župana Hribarja, je neumne ljudi toliko časa v nesrečo hujskala, dokler niso ubile vojaške puške dvoje mladih življenj. In zdaj delajo hujkači tako, kakor da bi ne bili nič krivi. Res, škoda zapeljanih mladeničev, ki sta poplačala s svojo mlado krvjo veleizdajstvo prvaške politike. Ali povzročitelji tega streljanja, hujskaci Hribarjeve vrste, nimajo pravice tarnati nad usodo svojih — žrtev.

Kloufač — veleizdajalec? Znani češki rogovilec in hujškač posl. Kloufač gre zopet na potovanje in sicer v Rusijo. Res žalostno, da zamorejo v Avstriji taki ljudje gotovo vlogo igrati. Pa še nekaj zanimivega. V Pragi obstoji neko mladinsko društvo, katerega vodi ravno ta posl. Kloufač. To društvo je dobilo te dni brzojavko s sledečo vsebino: „Denar odposlan. Organizacija srbske mladine“. Policija je uredila preiskavo, kajti splošno se čuje, da se gre tukaj za deželno izdajstvo.

Vojaška taksa. Tisti, ki niso bili k vojakom potrjeni in so tedaj prisiljeni, plačevati vojaško takso, se morajo tekom tega meseca pri svojem občinskem uradu zgledati, ker bi bili drugače lahko kaznovani.

Armada — pripravljena. Poroča se, da je z večerajšim dnevom dobila naša artiljerija vse potrebno streljivo. S tem je avstro-ogrška armada popolnoma pripravljena za vsak slučaj.

Srbska zahvala. Komaj je naša ponižna državna zbornica sprejela postavbo glede uvoza srbskih volov in svinj, ko so se ti ovčji tatovi že „zahvalili“, seveda na svoj način. 1. t. m. je sklenil odbor srbskih žena, da se bode odslej z vsemi močmi vse blago Avstro-Ogrske bojkotirali. Sklenili so ti predrzneži, da bodejo odslej blago raje iz Italije, Anglije in Francoske naročevali in kupovali. Srbske trgovce se je opozarjalo,

Italijani v Ameriki nabirajo na vse kriplje v pomoč svojih nesrečnih sodeželanov. — Iz razvalin neke hiše je rešil neki vojak 106 let staro ženo; prosila je, naj se jo pusti tam umreti; na poti v bolnišnico je nesrečnica res umrla. — Poslanec Fulci je vsled nesreče pamet izgubil. Mož sedi na razvalinah svoje hiše in prosi vojake, naj mu rešijo pod razvalinam ležečo mrtvo družino. — Grozna je lakota, ki muči preživle prebivalce. Odrašeni možje si trgajo kos kruha iz rok. Barake, v katerih se shranja živež, so vojaško zlastražene. Večkrat so na pol nagi ljudje hoteli vlomiti in le z bajoneti se jih je moglo ubraniti.

Ali še hujše je divjaštvo, ki se kaže v nekaterih osebah. Tatovi in roparji se kažejo vsepovsod. Težko ranjene se je od strani teh zločincev ustrdelo in oropalo. Vojaki streljajo na vsakega, ki išče v razvalinah. Proglašen je preki sod in vsakdo je na smrt obsojen, kdor ropa ali krade. — Iz vseh krajev sveta prihajajo podpore.

naj pošljejo avstro-ogrskim liferantom vse ono blago nazaj, katerega s sicer že dobili ali še ne plačali. — Tako delajo Srbi proti nam! Mi pa jim dovoljujemo uvoz njih volov! — V srbski skupščini pa je imel minister za zunanje zadeve Milovanović predrzni govor, v katerem je tudi trdil, da je Avstrija Srbe za sužnje naredila. Potem, ko so ga naši poslaniki za dolga ušesa prijeli, je mož sicer tajil. Ali sovraštva je z vso svojo bando že dovolj pokazal. Srbski odbor za narodno obrambo je sklenil, da natisne in razširi Milovanovičev govor v 50.000 izvodih. Zmešani prestolonaslednik je moža obiskal in se mu zahvalil za njegov govor. Fantalin je tudi dejal, da bode tisti dan srečen, ko bode on na čelu smrtni legije proti Avstriji korakal. — To je zahvala pridnih Srbov!

Kdor še nima „Štajerčevega kmetskega koledarja“

ta naj se ga dokler je še čas takoj nabavi!
Koledar stane 60 vin., s pošto 70 vin.

Dopisi.

Sv. Marko niže Ptuja. Žalostna novica se sliši po naši fari. Pretečeni teden splasil se je konj gospodarja preč. gosp. župnika Leop. Skuherskega, ker so se vozili proti domu iz vinograde; nesreča se je pripetila, ker so se prekurale sani in g. župnika težko ranile. Usmili se jih ljubi Bog in podeli dobremu dušnemu pastirju zopet v kratkem zdravje!

Sv. Marko. Vprašamo mi farani, zakaj vendar mi imamo našega organista? Mar-li zato, da bi se on pečal samo z drugimi rečmi, kakor s posojilnica, z bralnim društvom, s pevci, s tamburaši? Mi mu tega ne zavidamo, ali hočemo da se tudi briga malo bolj za cerkvene reči, da bo zvonil ob uri, ne pa četrt ure pozneje in da bi se naznanilo z zvonom, kadar se sv. masa prične ali pridiga i. t. d. in da bi malo sneg odstranil od cerkvenega prostora, da vendar človek ima kam stopiti in izogniti. Mi ti to naznamo, da se sploh malo bolje brigaš za cerkveni red; saj vendar imaš svoj lep zaslužek, prosto stanovanje in na birco tudi ne pozabiš, nas prideš rad večkrat obiskovat, kakor naprimer žitna zbirca, potem krompir, čebula, hajdno pa tudi klobase so dobre in jajca in sploh, kar ti pri hiši treba dobiš od faranov. Pozdravljen nam, in se poboljšaj! Zbrani farani,

Iz Stojnc niže Ptuja. Napadel je Andrej Kreinz gospoda, kateri je nosil iz Ptuja brzovaj, in ga je vrgel ob tla ter mu pobral denarje. Ptička so odvedli orožniki pod ključ.

Od sv. Križa pri Mariboru. Gospod Anton Kobek, naš „politiš“ župnik praviš, da je za tebe čast, če te „Štajerc“ popegla. Več take časti ti pri nas noben človek ni nevošljiv, ker dobro vemo, kake ljudi ptujski korenjak krtači. Tudi vemo mi, da si zelo častilakomen in ti bomo zato v novem letu veliko take časti privoščili. Ti pozabiš, da bi za tebe bil boljši mir ko prepir. Mi celi teden težko delamo in si naš kruh pošteno služimo, od tebe pa pravijo, da večkrat od ponedelka do nedelje v farovžu lenobo paseš, da od samega dolgega časa ne veš kaj bi spočel. Potem nas v nedeljo lahko šinfleš da smo „zavrženi ljudi“. Ti bi rad, da bi ti cela fara pravila „oni“, pa ti ne bo. Ali ti Boga vičeš? Boljši pa ti „politiš“ župnik gotovo nisi ko je Bog. Prevzetija prvega klasa! Ti bi tudi rad celo farno komandiral, pa si še premalo pаметen. Ti „politiš“ župnik praviš, da mi lažemo. Ne mi, ali drugi se lažejo. Ali si ti resnico govoril, ko si dejal v cerkvi, ko si pridogval, da so v vicah verne duše na ketne priklenjene in ko si se bahal, da je katoliški duhovnik tako moččen ko Jozua, ki je skoz tri dni solnce ustavil, da ni moglo zahajati. Siromaček ubogi! Ti „politiš“ župnik bi nam rad vsako veselje prepovedal. Ali še kaj veš, kako si sam pri Minklči na gostiji juckal, da si skoro gluh postal? Tudi nam oponašaš, da veliko spijemo. Ti pa nič ne piješ? Ali si že pozabil, kako si od Šenkungote domu lazil tistokrat, ko te je vino lučalo po cesti! Menda ja ne misliš, da je Bog vino dal le za velike farovške želodce. Kdo bo pa od kmeta vino kupil, ko nihče spiti ne sme? Ti „politiš“ župnik praviš, da naj faranom Bog plača,

kaj so tebi dobroga storili, ko pa bereš ma moramo mi plačati ne pa Bog. Ti tudi sovrat nekatere kmečke ljudi, ker so bogati. Ali te pa sram povedat, da si vajnerski sin. Ali že čul storijsko od uboge uši, kak hud kašel dobila, ko je okol gospodovega klobuka lezla. Ni sramota, če je kdo ubožnih starišev otrok, je pač sramota, če se župnik stana njegov staršev sramuje. Ti bi rad, da bi tvoje simfari pozabili, mi pa ne bomo nikol pozabili, da preklinjal pošteno kmetico, ki je v grobu v davno strolhnela. Zdjaj pa prasmam še tebe veliki katoliški mož in cerkveni ključar Ivan Hl... ki se farjem v lice ližeš za hrbtom pa črez simfles, če še nisi zbral, da so v Jarenini v terani pred cesarjevo podobno defilirali, ti pa svoje veterane gnal samo mimo nemirne župnika. Lepo je to od tebe! Tudi ne smem pozabit na ponižnega gospoda Filipa Požgana, katerem pravijo, da je ožgan in tam svojo pamet kup pobira, kje farovška gospoda in njihov duševne odpadke proč mečejo. In zdaj imamo menda dosti časti, potrpite malo, vam jo korajžni „Štajerc“ že še večkrat prinesel.

Nekaj kmetov.

Zavrč niže Ptuja. Sliši se iz fare Zavrč grozna novica. Umrla je 8. t. m. stara ženica imena nam ni znano; ker so pa pustili mrtvo ženo samo v hiši na parah, napadle so jo mački in so ji odgrizli nos, brado in pa jezilo. Ne puščajmo mrličev samih!

Vojnik-Hrastnik. (Pojasnenje na govor de želnega poslanca dr. Hrašoveca v Gradcu o za devy distriktnega zdravnika dr. Branko Žižek sedaj v Hrastnik odidelega.) Trditev, da je odbor najpoprej dr. Höhna, ter na odstotega, dr. Breschnitza „brez vsakega razpisa“ zdravnika v Vojniku namestil, je že večkrat dokazana neresnica, da ne rečemo obrekovanje in grda zvijača! Pa trojica Žižek-Prekorssek-Hrašovec se ne sramujejo, to izmislijo brez konca in kraja ponavljati, ter „krivico, nepostavnost in pristranost“ tudi v časopisih poprej in sedaj o 7. januarja razglaševati. Ti trije samovladarji, ki so pogruntali, da je črna bela, in bela črna barya. Da rečeno zdravniško mesto ni bilo slovenskih časopisih razpisano, je resnica, a tega se z Gradca tudi nikol ne zgodi in niti ne treba, kajti za razpis uradniških mest je uradni list „Grazer Amtsblatt“ imenovan, in v tem je bilo celo dvakrat razpisano, ker je prvi namješeni dr. Höhn odstopil, ter je bil na drug razpis dr. Breschnik stalno sprejet. Pa trdovratneža mladi Branček in večni študent Prekorssek se iz same strasti ne moreta premagati, že vendar enkrat to obdolženje opustiti. Ravno tako trdovratno sta ta dva o podžaganem hrastiču v vrtu nemške šole si venomer svoj jezik brusila se smejala in krohotala, sramotilne in zasmehovalne govore po gostinah in veselicah imela ter enako v časopise cele kopice zasmehovanj in zasramovanj pošiljala, ter z gotovostjo kakor pod prisego trdila, da tega pač noben Slovenec nikdar ni storil; potem takem sta ja gotovo in natanko dobro vedla, kedo ravno je to peklenško hudodelstvo učinil, in sicer po trditvi teh dveh zasmehovalcev nihče drugi nogo — Nemo — pa ga nečeta izdati. Druga neresnica ali laž je, da je Žižek samo v ostalih 7 občinah vse posle opravljal „razen trške občine“. Ali se med drugimi ordinacijami podstopil in predrzni celo neki ženi obvezo odpreti, ter pregledati in konstatirati, ali je drugi starejši zdravnik še le pred 10 urami nevarno rano redno zažival in obvezal!? Mislimo da je dobil zato primeren pouk, da se bo vedel v bodočnosti potem ravnanati! Žižek in njegov pomočnik Prekorssek in Prekorja hočeta vse natanko vedeti, kaj delajo obkor vojniško trškomu občinstvu uradno dopisuje, če tudi ničesar o temu ne zvesta, ampak si le iz strasti in hudomušnosti vse mogoče domišljujeta, in nepristransko pravični Hrašovec je njih zvesti poslušalec. Konečno trdi imenovana trojica, da dež. odbor zato ni dal Branku Žižeku podpore 200 kron, ker stanuje v trgu, namesto zunaj kje v 7 občinah. Zato pa ni samo dež. temveč tudi vojniški odbor imel zadosta tehtnih uzrokov. Dočim je vojniški občinski trg po večini nemškega duha, se je mladi Branček že kot dijak strastnega Slovenca ter zažrigenega nasprotnika Nemcev kazal, kar je še sedaj, kakor že povedano, pri zasmehovalnih